

Sag Nr. VI.

Sagen angaar et til Sag Nr. II svarende Forhold, hvorfor Raadet henstiller, at der træffes samme Afgørelse som for nævnte Sag.

Sag Nr. VIII.

Sagen angaar en Pensionering, der er sket før Tjenestemandslovens Ikrafttræden, og Afgørelsen maa derfor bero paa en Fortolkning af § 17 i Lov Nr. 133 af 10. Maj 1915.

Denne Regel er saalydende:

„Dersom nogen udnævnes til Tjenestemand ved Statsbanerne efter tidligere andetsteds at have været i Statens Tjeneste, overføres hans i saadan Tjeneste erhvervede Pensionsanciennet til hans Stilling ved Statsbanerne, for saa vidt han ikke oppebærer Pension af Statskassen.“

Da der ikke for paagældende Tjenestemand eksisterede nogen Pensionsanciennet ved hans Overgang til Statsbanerne, og den ved senere Lov indførte Pensionsordning efter almindelige Regler ikke kan antages at have Betydning for de for dette Tidspunkt af paagældende Stilling udtraadte, er Raadet tilbøjelig til at give Hovedrevisor Medhold i den Opfattelse, at der ikke i ovennævnte § 17 i Loven af 10. Maj 1915 findes Hjemmel til den foretagne Pensionsberegning. Da imidlertid Forholdet er det, at det er Finansministeriet, der paa Statens Vegne skulde modtage et eventuelt Sagsanlæg fra Pensionisten, og da Forholdet ikke synes Raadet at være ubetinget klart, maa man henstille, at man accepterer den af Finansministeren i Sagen trufne Ordning. I denne Henseende skal man yderligere anføre, at det er Raadets Opfattelse, at man ved en tilsvarende Pensionering efter Tjenestemandslovens Ikrafttræden maatte medtage det her omhandlede Tidsrum som pensionsgivende, idet Tjenestemandslovens § 55, Stykke 2, fuldstændig ligestiller Tjeneste i de forskellige Styrelsesgrene i Modsætning til Loven af 10. Maj 1915, der lod Overførelsen af Anciennetet være afhængig af den faktiske ved Overgangen opnaaede Pensionsanciennet.

Til Sag Nr. X.

Sagen angaar Flyttegodtgørelse til en Ekstraingenjører ved Ansættelse som Ingeniørassistent. Da Administrationen i det hele fastsætter Lønningsvilkaarene for Ekstrapersonalet, maa Raadet henstille, at Ministerens Afgørelse tiltrædes; dog mener Raadet, at Beløbet ikke burde være afholdt af Kontoen for Flyttegodtgørelse, der alene bør bruges til Udgifter i Henhold til Tjenestemandslovens § 1290, men af Kontoen for Lønning m. v. til Ekstraingeniører.

Udvalget slutter sig til Finansministerens Opfattelse vedrørende foranstaaende Sager.

Til Sag Nr. XI.

Sagen angaar Beregning af Børnepensionstillæg, naar det Børneantal, hvorefter Tillæget er fastsat, formindskes.

Hovedrevisor hævder, at man i saadant Tilfælde maa omregne Pensionen, hvilket vil medføre en forholdsvis større Pension, idet Tillæget bliver forholdsvis mindre, naar der er mange Børn. Finansministeriet vil alene omregne Beløbet, naar Andragender herom indgaar.

Raadet henstiller, at Hovedrevisoratets Opfattelse tiltrædes, hvilket er saa meget mere ønskeligt, som der her er Tale om Personer, der ikke kan forudsættes at være saaledes bekendt med Pensionslovgivningen, at de kan ventes altid at indsende Andragende, uden hvilket de efter den trufne Afgørelse vil gaa Glip af en Del af den Pension, som efter Loven tilkommer dem.

P. R. V.

K. H. Kofoed.

Statsrevisoratet.

Udvalget tiltræder Hovedrevisors og Lønningsraadets Opfattelse.